

گسترش اعتراضات و تداوم خیزش انقلابی پاسخی درخور به تشدید سرکوبگری و اعدام زندانیان سیاسی است

صبح شنبه ۱۷ دیماه در یکصد و چهاردهمین روز خیزش انقلابی دو جوان مبارز دیگر بنام‌های محمدمهدی کرمی و محمدحسینی توسط جلادان رژیم جمهوری اسلامی به دار آویخته شدند و چند جوان مبارز زندانی دیگر به سلول‌های انفرادی منتقل شده‌اند که با خطر اعدام مواجه‌اند.

رژیم ددمنش جمهوری اسلامی از آغاز اعتراضات گسترده؛ زن-زندگی-آزادی- با بسیج نیروهای سرکوب و دستگاه‌های انتظامی و امنیتی خود به هر جنایتی دست زد تا اعتراضات عمومی را متوقف و اوضاع را به حال عادی برگرداند. مافیای قدرت و ثروت حاکم در طی سه ماه صدها نفر از زنان و مردان معترض و ده‌ها کودک را بی رحمانه به قتل رساندند. هزاران نفر را دستگیر و روانه شکنجه‌گاه‌ها کردند، اما نتوانستند خیزش ستم‌دیدگان را خاموش و توده‌های بجان آمده را مرعوب سازند. اکنون با اعدام جوانان انقلابی محبوس در زندانها و شکنجه‌گاه‌ها، تنها شکست و درماندگی و وحشیگری خود را بنمایش می‌گذارند. اقدامات جنایتکارانه‌ای که به خشم و نفرت بیشتر مردم دامن زده و بی شک تداوم خیزش انقلابی و گسترش ابعاد مبارزه را در پی خواهد داشت. همچنانکه شاهد هستیم، اعدام این دو جوان مبارز نیز نتوانست نیت پلید رژیم را برآورده سازد و توده‌های مردم در اقصی نقاط ایران و سایر کشورهای جهان به اعتراض برخاستند و در تظاهرات و اجتماعات خود اعلام کردند که با این اقدامات جنایتکارانه در زندانها مرعوب نخواهند شد و به مبارزه تا سرنگونی انقلابی رژیم از پای نخواهند نشست.

رهبران نظام ضد مردمی حاکم بیش از چهل سال است که عمده ثروت اجتماعی و دسترنج توده‌های زحمتکش مردم را برای سرپا نگاه داشتن جمهوری جهل و جنایت به کام دستگاه جهنمی سرکوب ریخته‌اند تا بخیال خود هر جنینده‌ای علیه دستگاه مافیای حاکم را سرچایش بنشانند. اما اکنون اوضاع دیگری در پیش روی است. بیش از سه ماه است که خیزش انقلابی با پیشگامی زنان با همه افت‌خیزها و سرکوبگری‌های بیرحمانه حاکمیت همچنان ادامه دارد. همزمان تعمیق بحران اقتصادی، تورم افسارگسیخته، افزایش بیکاری، بی‌مسکنی، فساد و تبعیض و نابرابری، توده‌های به جان آمده را با فشارهای اقتصادی و سیاسی و معضلات بیشمار مواجه ساخته است و برای کارگران و زحمتکشان راه چاره‌ای جز پیوستن به اعتراضات و اعتصابات گسترده و سرانجام اعتصاب عمومی و قیام مسلحانه علیه مافیای قدرت و ثروت و کل نظام ارتجاعی حاکم باقی نگذاشته است. ترس و وا همه از چنین چشم‌اندازی است که رژیم جمهوری اسلامی را واداشته است تا کار جلادان خود را رونقی دیگر بخشد. با این توهم که گویا با تشدید سرکوب می‌توانند خیزش انقلابی را خاموش و طبقه کارگر و توده‌های مردم را از شرکت در اعتراضات و دست زدن به اعتصابات برحذر دارند.

برای مقابله با سرکوبگری رژیم و برای تدارک پیروزی نهائی انقلاب باید به سازماندهی در محل کار و زیست و تلفیق کارعلنی و مخفی در مبارزات جاری و تدارک امکانات لازم برای اشکال مختلف مبارزه همت گماشت. در عین حال دشمنان داخلی و خارجی انقلاب را شناخت و شناساند و توده‌های مردم را از دنباله روی از جریاناتی که قصد مصادره بمطلوب مبارزات و جانفشانی توده‌های مردم را دارند، برحذر داشت. و ضروریست متحدان در داخل و خارج کشور به مبارزه و مقاومت ادامه دهیم.

نیروهای چپ انقلابی و جنبش‌های اجتماعی سوسیالیستی، آزادیخواه و مترقی می‌باید در اتحاد باهم و با طرح خواست‌ها و مطالبات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی توده‌های رنج‌دیده و استثمار شده، به امر آگاهی و سازمانیابی جنبش طبقه کارگر و سایر جنبش‌های اجتماعی مترقی و دموکراتیک یاری رسانند. بویژه وظیفه تعطیل‌ناپذیر کارگران سرتاسر ایران، بویژه کارگران پیشرو است که در برابر احکام جنایتکارانه بیدادگاه‌های جمهوری اسلامی و دستگیری و شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی به اعتراض برخیزند.

مقابله با نظام حاکم و دستگاه سرکوبگر آن، گردآمدن گردان‌های کار و زحمت در یک جبهه انقلابی بمنظور گسترش مبارزه برای سرنگونی انقلابی رژیم و استقرار ساختار اقتصادی و اجتماعی نوین مبتنی بر شوراها را به امری فوری و ضروری تبدیل کرده است. امروزه خواست‌ها و مطالبات اقتصادی و رفاهی طبقه کارگر و توده‌های رنج‌دیده و زحمتکش مردم با مطالبات آزادیخواهانه و دموکراتیک درهم آمیخته است و شرکت گسترده و متحد در اعتراضات، اعتصابات، و تظاهرات و سایر اشکال مبارزه برعلیه ستم و استثمار و سرکوب و نیز آزادی کارگران زندانی و سایر زندانیان سیاسی یک وظیفه تعطیل‌ناپذیر هر انسان آزادیخواه و انقلابی محسوب می‌گردد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

هیجدهم دیماه ۱۴۰۱